

2. Ufność w Miłosierdzie Boże
zapewnienie daje nam,
że w godzinę naszej śmierci
przyjdzie po nas Jezus sam.
Ref.: Jezu, ufam Tobie...

3. W trudnych chwilach twego życia
Nie rozpaczaj, nie roń łez
Ufność w Boże Miłosierdzie
troskom twym położy kres.

Ref.: Jezu, ufam Tobie...

24. Posłańcy Bożej Opatrzności

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- kształtowanie postawy gotowości do dania odpowiedzi na Boże wezwanie, na przykładzie dziejów Mojżesza i nawrócenia św. Pawła,
- pogłębienie rozumienia Bożej Opatrzności.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

uczeń:

- po zakończonej lekcji wyjaśnia rolę Mojżesza w dziejach Izraela,
- po lekcji uzasadnia, że nawrócenie św. Pawła to znak Bożej Opatrzności,
- dostrzega znaki obecności Boga w wydarzeniach ST i NT, które są źródłem wiary w Bożą Opatrzność dla dzisiejszego chrześcijanina,
- wyjaśnia istotę wiary na przykładzie postaci biblijnych.

Pojęcia, postaci

Mojżesz, Szaweł (Paweł), powołanie.

Wartości

powołanie na kartach Pisma Świętego, Bóg powołuje każdego człowieka, wiara i zaufanie Bogu fundamentem życia chrześcijańskiego.

Schemat lekcji

- 1) modlitwa,
- 2) emocje w różnych sytuacjach,

- 3) Bóg powołuje,
- 4) Boża Opatrzność w moim życiu,
- 5) notatka,
- 6) praca domowa,
- 7) modlitwa.

Propozycja realizacji

1. Modlitwa – *Ojcze nasz*.

2. Wprowadzenie

Emocje – katecheta prosi uczniów, aby spróbowali wymienić emocje, jakie odczuwają w konkretnych sytuacjach, np.

- 1) w domu –
- 2) w szkole –
- 3) wśród przyjaciół –
- 4) w sklepie –
- 5) w kościele –
- 6) w sytuacji poznawania nowych ludzi –
- 7) w sytuacji, kiedy mamy zrobić coś po raz pierwszy –

[**Alternatywa:** katecheta prosi dwóch uczniów, aby za pomocą mimiki i gestów spróbowali okazać sobie wzajemne emocje, które pojawiają się, gdy witają się: obcy ludzie, dwójka przyjaciół, nauczyciel i uczeń, rodzice i dzieci. Zadaniem pozostałej części klasy jest określenie, jakie emocje zostały przedstawiane].

Puenta

Każdy człowiek, od początku do końca swojego życia, przeżywa różne emocje. Niektóre są miłe i przyjemne, inne wyrażają naszą obojętność albo bezradność, a jeszcze inne strach. Te ostatnie pojawiają się w nas szczególnie wtedy, kiedy mamy do wykonania jakiegoś trudnego zadania, którego nigdy jeszcze nie podejmowaliśmy. Podobne sytuacje przeżywali także ludzie, których życie zostało opisane na kartach Starego i Nowego Testamentu. Postaramy się przyjrzeć dwóm postaciom, które zostały postawione przed nowym, trudnym, zadaniem.

3. Rozwinięcie

Papierek lakmusowy – katecheta dzieli uczniów na dwie grupy. Każda z grup otrzymuje fragment z Pisma Świętego. Zadaniem grup jest zaznaczenie odpowiednim kolorem konkretnych fragmentów tekstu. Po zakończeniu zadania grupy prezentują swoją pracę, a następnie wypełniają tabelkę.

Grupa I:

„Gdy Mojżesz pasał owce swego teścia, Jetry, kapłana Madianitów, zaprowadził [pewnego razu] owce w głąb pustyni i przyszedł do góry Bożej Horeb. Wtedy ukazał mu się Anioł Pański w płomieniu ognia, ze środka krzewu. [Mojżesz] widział, jak krzew płonął ogniem, a nie spłonął od niego. Wtedy Mojżesz powiedział do siebie: «Podejdę, żeby się przyjrzeć temu niezwykłemu zjawisku. Dlaczego krzew się nie spala?» Gdy zaś Pan ujrzał, że [Mojżesz] podchodził, żeby się przyrzec, zawołał <Bóg do> niego ze środka krzewu: «Mojżeszu, Mojżeszu!» On zaś odpowiedział: «Oto jestem». Rzekł mu [Bóg]: «Nie zbliżaj się tu! Zdejm sandały z nóg, gdyż miejsce, na którym stoisz, jest ziemią świętą». Powiedział jeszcze Pan: «Jestem Bogiem ojca twego, Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba». Mojżesz zasłonił twarz, bał się bowiem zwrócić oczy na Boga. Pan mówił: «Dostyc napatrzyłem się na udrękę ludu mego w Egipcie i nasłuchałem się narzekań jego na ciemniców, znam więc jego uciemnienie. Zstąpiłem, aby go wyrwać z ręki Egipcy i wyprowadzić z tej ziemi do ziemi żyznej i przestronnej, do ziemi, która opływa w mleko i miód, na miejsce Kananejczyka, Chetyty, Amoryty, Peryzzyty, Chiwwity i Jebusyty. Teraz oto doszło wołanie Izraelitów do Mnie, bo też naocznie przekonałem się o cierpieniach, jakie im zadają Egipcjanie. Idź przeto teraz, oto posyłam cię do faraona, i wyprowadź mój lud, Izraelitów, z Egipcy». A Mojżesz odrzekł Bogu: «Kimże jestem, bym miał iść do faraona i wyprowadzić Izraelitów z Egipcy?» A On powiedział: «Ja będę z tobą. Znakiem zaś dla ciebie, że Ja cię posłałem, będzie to, że po wyprowadzeniu tego ludu z Egipcy oddacie cześć Bogu na tej górze»” (Wj 3,1-12).

- 1) co robił Mojżesz? kolor zielony,
- 2) co powiedział Mojżesz? kolor żółty,
- 3) co powiedział Bóg? kolor niebieski.

Grupa II:

„Szawel ciągle jeszcze siał grozę i dyszał żądzą zabijania uczniów Pańskich. Udał się do arcykapłana i poprosił go o listy do synagog w Damaszku, aby mógł uwięzić i przyprowadzić do Jerozolimy mężczyzn i kobiety, zwolenników tej drogi, jeśli by jakichś znalazł. Gdy zbliżał się już w swojej podróży do Damaszku, olśniła go nagle światłość z nieba. A gdy upadł na ziemię, usłyszał głos, który mówił: «Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?» «Kto jesteś, Panie?» – powiedział. A On: «Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz. Wstań i wejdź do miasta, tam ci powiedzą, co masz czynić». Ludzie, którzy mu towarzyszyli w drodze, oniemieli ze zdumienia, słyszeli bowiem głos, lecz nie widzieli nikogo. Szawel podniósł się z ziemi, a kiedy otworzył oczy, nic nie widział. Wprowadzili go więc do Damaszku, trzymając za ręce. Przez trzy

dni nic nie widział i ani nie jadł, ani nie pił. W Damaszku znajdował się pewien uczeń, imieniem Ananiasz. «Ananiaszu!» – przemówił do niego Pan w widzeniu. A on odzwał: «Jestem, Panie!» A Pan do niego: «Idź na ulicę Proszą i zapytaj w domu Judy o Szawła z Tarsu, bo właśnie się modli». (I ujrzał w widzeniu, jak człowiek imieniem Ananiasz wszedł i położył na nim ręce, aby przejrzeć). «Panie – odpowiedział Ananiasz – słyszałem z wielu stron, jak dużo złego wyrządził ten człowiek świętym Twoim w Jerozolimie. I ma on także władzę od arcykapłanów więzić tutaj wszystkich, którzy wzywają Twego imienia». «Idź – odpowiedział mu Pan – bo wybrałem sobie tego człowieka za narzędzie. On zaniesie imię moje do pogan i królów, i do synów Izraela. I pokażę mu, jak wiele będzie musiał wycierpieć dla mego imienia». Wtedy Ananiasz poszedł. Wszedł do domu, położył na nim ręce i powiedział: «Szawle, bracie, Pan Jezus, który ukazał ci się na drodze, którą szedłeś, przysłał mnie, abys przejrzął i został napełniony Duchem Świętym». Natychmiast jakby łuski spadły z jego oczu i odzyskał wzrok, i został ochrzczony. A gdy go nakarmiono, odzyskał siły. Jakiś czas spędził z uczniami w Damaszku i zaraz zaczął głosić w synagogach, że Jezus jest Synem Bożym. (...) W nocy Pan przemówił do Pawła w widzeniu: «Przestań się lękać, a przemawiaj i nie milcz, bo Ja jestem z tobą i nikt się nie targnie na ciebie, aby cię skrzywdzić» (Dz 9,1-20;18, 9-10).

- 1) co robił Szawel? kolor zielony,
- 2) co powiedział Szawel? kolor żółty,
- 3) co mówił Bóg? kolor niebieski.

MOJŻESZ	SZAWEL (PAWEŁ)
Kim był?	
W jaki sposób objawił mu się Bóg?	
Czego zażądał Bóg?	
Jaka była reakcja na żądanie Pana Boga?	
Co Pan Bóg obiecał?	

Puenta

Pan Bóg, zarówno Mojżesza jak i Pawła, postawił przed wielkim wyzwaniem. Jak czytaliście w swoich tekstach, oni też doświadczali różnych emocji. Nie od razu potrafili się na to zgodzić i nie rozumieli, czego oczekuje od nich Pan Bóg, który obiecał im, że będzie przy nich i że będzie ich prowadził i strzegł. Powołanie ludzi przez Pana Boga nie odnosi się tylko do osób, których imiona zapisane są na kartach Pisma Świętego. Pan Bóg każdego dnia powołuje, czyli wzywa, każdego z nas, abyśmy byli blisko Niego i wypełniali zadania, jakie przed nami stawia. Ma nam w tym pomóc wiara w Niego i Jego Opatrzność. Pan Bóg obdarza każdego człowieka różnym powołaniem. Jednych powołuje do bycia kapłanem, innych do bycia siostrą zakonną, jeszcze innych do małżeństwa i rodzicielstwa. Niezależnie jednak od rodzaju powołania Pan Bóg wzywa każdego z nas do bycia Jego wiernym uczniem, który w swoim życiu będzie wypełniał Jego naukę miłości. Wy, jako dzieci i uczniowie, możecie wypełniać swoje powołanie wtedy, gdy przykładacie się do nauki, pomagacie rodzicom i kolegom, ale przede wszystkim wtedy, gdy kochacie Pana Boga, ufacie Mu i modlicie się do Niego.

4. Zakończenie

Praca na lekcji – uczniowie wykonują polecenia z podręcznika.

5. Notatka

Pan Bóg od chwili stworzenia człowieka powołuje go do wypełniania konkretnych zadań. Odpowiedzią człowieka powinna być wiara i zaufanie w Boże prowadzenie, które są fundamentem życia chrześcijańskiego.

6. Praca domowa

Z podręcznika ucznia.

7. Modlitwa – *Chwała Ojcu* lub piosenka *Oto ja, poślij mnie*:

*Ref: Oto ja, poślij mnie
Dotknij ogniem moich warg.
Powiedz, Panie, czego chcesz.
A moją rozkoszą będzie być posłusznym
Nie chcę Ci już mówić
O moich potrzebach,
Panie, Ty wiesz wszystko
Objaw mi Twe pragnienia.*